

11 Μαΐου, 1990

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΙΚΗΣ Χ"ΚΥΡΙΑΚΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

1. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ,

2. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΠΡΟΣΟΔΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 245/89).

Φορολογία — Φορολογία κεφαλαιουχικών κερδών — Ένσταση — Υποχρέωση παροχής δικαιολογητικών από το φορολογούμενο — Πεδίο επεμβάσεως του ακυρωτικού δικαστηρίου — Στοιχεία που δεν τέθηκαν υπόψιν της φορολογούσας αρχής.

5

Συνταγματικό Δίκαιο — Συνταγματικότητα νόμου — Άρθρο 35 του Ν. 52/80 περί Φορολογίας των Κεφαλαιουχικών Κερδών — Ερμηνεία — Καμία αντισυνταγματικότητα.

Ο αιτητής προσέβαλε την σε βάρος του επιβληθείσα φορολογία κεφαλαιουχικών κερδών ως προς εκποίηση ακινήτου.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

15

Αναφορικά πρώτον με το θέμα της συνταγματικότητας του Άρθρου 35 του Νόμου 52/80, το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν υπάρχει περίπτωση αντισυνταγματικότητας. Η διαφοροποίηση που γίνεται στο Άρθρο 35 δεν είναι μεταξύ γραπτών και προφορικών συμφωνιών αλλά μεταξύ προσώπων που συμμορφώθηκαν με τις διατάξεις του νόμου και προσώπων που δεν συμμορφώθηκαν και ως εκ τούτου αποτελεί λογική ρύθμιση της ακολουθητέας διαδικασίας.

20

Η εκτίμηση που κατατέθηκε στο Δικαστήριο από τον αιτητή δεν

μπορεί να ληφθεί υπόψη αφού δεν τέθηκε ενώπιον του καθ' ου η αίτηση αν και ο αιτητής κλήθηκε δύο φορές να υποβάλει τα δικά του δικαιολογητικά στοιχεία.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

5

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Makrides v. Republic (1967) 3 C.L.R. 147,

10

Georghiadis v. Republic (1980) 3 C.L.R. 525,

Hadjieraclis and Another v. Commissioner of Income Tax (1984) 3 C.L.R. 604,

15

Panayiotou v. Republic (1984) 3(B) C.L.R. 857.

Προσφυγή.

20 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση να επιβάλουν φορολογία κεφαλαιουχικών κερδών αναφορικά με τη διάθεση μεριδίου κτήματος του αιτητή σαν αποτέλεσμα ανταλλαγής του με μέρος κτήματος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής.

25

Γ. Τριανταφυλλίδης με Μ. Πελίδη, για τον Αιτητή.

C

Α. Ευαγγέλου, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

30

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Η παρούσα προσφυγή στρέφεται εναντίον της ειδοποίησης επιβολής φορολογίας κεφαλαιουχικών κερδών για το ποσό των £3,634.- αναφορικά με τη διάθεση μεριδίου κτήματος του αιτητή σαν αποτέλεσμα ανταλλαγής του με μέρος κτήματος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής.

35

Σύμφωνα με τον ισχυρισμό του αιτητή, το επίδικο κτήμα ανταλλάχθηκε με προφορική συμφωνία του 1971 και ως εκ τούτου δεν έπρεπε να φορολογηθεί με βάση τον περί Φορολογίας Κεφαλαιουχικών Κερδών Νόμο 52/80, αφού η ανταλλαγή και 40 διάθεση έγινε πριν από την έναρξη της ισχύος του νόμου.

Ο αιτητής υποστήριξε περαιτέρω ότι εν πάση περιπτώσει ο καθορισμός της αγοραίας αξίας του επίδικου ακινήτου κατά την 27.6.1978, που καθορίζεται από το νόμο και την 23.4.1985 που

ήταν η ημερομηνία μεταβίβασής του ήταν λανθασμένος.

Ο καθ' ου η αίτηση υποστήριξε ότι δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη η ισχυριζόμενη προφορική συμφωνία για ανταλλαγή, αφού δεν κατατέθηκε στο γραφείο του καθ' ου η αίτηση μέχρι τις 30.9.80, όπως προνοεί το άρθρο 35 του Νόμου 52/80 και ως εκ τούτου η διάθεση του επίδικου κτήματος, για σκοπούς της παρούσας φορολογίας, έγινε όχι το 1971 αλλά στις 23.4.1985 που μεταβιβάστηκε.

5

Επί πλέον ο καθ' ου η αίτηση υποστήριξε ότι η εκτίμηση της αγοραίας αξίας του ακινήτου την 27.6.78 και 23.4.1985 ήταν καθ' όλα λογική και δεν μπορεί να αμφισβητηθεί, αφού ο ίδιος ο αιτητής δεν υπέβαλε δήλωση διάθεσης του ακινήτου και η εκτίμηση έγινε από τον καθ' ου η αίτηση. Περαιτέρω δε, όταν ο αιτητής υπέβαλε ένσταση κατά της φορολογίας, ο καθ' ου η αίτηση με επιστολές του ημ. 2.7.1988 και 16.1.1989 κάλεσε τον αιτητή να προσκομίσει στοιχεία για να δικαιολογήσει τον ισχυρισμό του ότι η φορολογία ήταν υπερβολική, αλλά ο αιτητής δεν ανταποκρίθηκε. Ο καθ' ου η αίτηση, αφού εξέτασε την όλη υπόθεση, αποφάσισε την ένσταση διατηρώντας την αρχική του απόφαση.

10

15

20

Αναφορικά με το άρθρο 35 του Νόμου 52/80, ο συνήγορος του αιτητή υποστήριξε ότι αυτό είναι αντισυνταγματικό, αφού διαφοροποιεί μεταξύ γραπτών και προφορικών συμφωνιών και προνοεί μόνο για την κατάθεση αντιγράφου γραπτής συμφωνίας. Η διαφοροποίηση αυτή, εισηγήθηκε, είναι αυθαίρετη διότι σημασία έχει το γεγονός της συμφωνίας και όχι ο τύπος. Επ' αυτού βασίστηκε στη βεβαίωση της Αρχιεπισκοπής ότι η ανταλλαγή εθεωρείτο να ίσχυε από το 1971. Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι η εκτίμηση ήταν υπερβολική, ο συνήγορος του αιτητή βασίστηκε στην εκτίμηση του δικού του εμπειρογνώμονα εκτιμητή ημερομηνίας 3.1.1990, που κατατέθηκε στο Δικαστήριο. Περαιτέρω ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε ότι οι καθ' ων η αίτηση δεν παρουσίασαν ανάλογη εκτίμηση.

25

30

Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας αναφέρθηκε στη νομολογία σχετικά με την εξουσία του Δικαστηρίου σε περίπτωση προσφυγής κατά διοικητικής πράξης, για να δείξει ότι το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει όταν η απόφαση είναι λογικά επικτική και ότι το βάρος είναι στους ώμους του αιτητή ότι η απόφαση ήταν λανθασμένη. **Rallis Makrides v. Republic** (1967) 3 C.L.R. 147 στη σελίδα 153, **Lilian Georgiades v. Republic** (1980) 3 C.L.R. 525.

35

40

Στις περιπτώσεις δηλαδή άσκησης διακριτικής εξουσίας, το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά την κρίση του με την κρίση της αρμόδιας

αρχής. Βλέπε για παράδειγμα *G. Hadjieraclis and Another v. Commissioner of Income Tax* (1984) 3 C.L.R. 604, όπου λέχθηκε μεταξύ άλλων ότι:

5 "The power of the Court is limited to the scrutiny of the legality of the action, and to ascertain whether the Administration has exceeded the outer limits of its powers. Provided they confine their action within the ambit of their power, an organ of public administration remains the arbiter of the decision necessary to give effect to the law;
10 and so long as they make a correct assessment of the actual background and act in accordance with the notions of sound administration, their decision will not be faulted. In the end, the Court must sustain their decision if it was reasonably open to them."

15 Επίσης στην υπόθεση *Alecios Panayiotou v. Republic* (1984) 3(B) C.L.R. 857, το Δικαστήριο δέχτηκε τα εξής στη σελίδα 858:

"This Court will not interfere with the sub-judice decision of the Income Tax Authorities when it comes to the conclusion that
20 such a decision was reasonably and properly open to them on the basis of the corrected facts and in the light of the correct application of the relevant legislation and principles of law."

25 Αναφορικά πρώτον με το θέμα της συνταγματικότητας του άρθρου 35 του Νόμου 52/80 είμαι της γνώμης ότι δεν υπάρχει περίπτωση αντισυνταγματικότητας. Συμφωνώ με το δικηγόρο της Δημοκρατίας ότι η διαφοροποίηση που γίνεται στο άρθρο 35 δεν είναι μεταξύ γραπτών και προφορικών συμφωνιών αλλά μεταξύ
30 προσώπων που συμμορφώθηκαν με τις διατάξεις του νόμου και προσώπων που δε συμμορφώθηκαν και ως εκ τούτου αποτελεί λογική ρύθμιση της ακολουθητέας διαδικασίας.

35 Συμφωνώ επίσης με το δικηγόρο της Δημοκρατίας ότι η εκτίμηση που κατατέθηκε στο Δικαστήριο από τον αιτητή δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη, αφού δεν τέθηκε ενώπιον του καθ' ου η αίτηση, αν και ο αιτητής κλήθηκε δύο φορές να υποβάλει τα δικά του δικαιολογητικά στοιχεία.

40 Σαν αποτέλεσμα βρίσκω ότι η απόφαση του καθ' ου η αίτηση ήταν λογικά εφικτή υπό τις περιστάσεις.

Η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται χωρίς καμιά διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.